

LÁSKA JE PRE LÚZROV

MOJ
HORMONALNY
HOROR

WIBKE
BRUEGGEMANN

LÁSKA JE PRE
LÚZROV

Knihy, ktoré by sa ti mohli páčiť:

BECKY ALBERTALLI

Leah mimo rytmu

BECKY ALBERTALLI, ADAM SILVERA

Čo ak sme to my

C. G. DREWS

Tisíc dokonalých tónov

BENJAMIN ALIRE SÁENZ

**Aristoteles a Dante spoznávajú svet
a tajomstvá vesmíru**

FRANCISCO X. STORK

Marcelo objavuje skutočný svet

DANIELLA FERKOVÁ

Láska a iné Pobláznenia

PATRICK NESS

Najdlhší deň Adama T.

WIBKE BRUEGGEMANN

LÁSKA JE PRE
LÚZROV

(MÔJ HORMONÁLNY HOROR)

Preložila: Lucia Nižníková Kollárová

slovar

Copyright © Wibke Brueggemann 2020

Translation © Lucia Nižníková Kollárová 2020

Cover © Marta Matus 2020

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2021

ISBN 978-80-556-4567-4

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu *Love is for Losers*, ktorý vyšiel vo vydavateľstve Macmillan Children's Books, an imprint of Pan Macmillan, roku 2020, preložila Lucia Nižníková Kollárová.

Návrh obálky Marta Matus

Zodpovedná redaktorka Martina Urbanová

Editorka Dana Brežňanová

Sadzba Alias Press, s. r. o., Bratislava

Tlač FINIDR, s. r. o., Český Těšín

Cena uvedená na obálke knihy je nezáväzným odporúčaním pre konečných predajcov.

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.slovalt.sk

Venujem Brittain, Luci a Sophie.

Vedeli ste, že zosobašit' sa môžete aj sami so sebou? Nie je to zvláštne /ohromné?

Hovorí sa tomu „sologamia“ a tu sú dôvody, prečo je to fakt dobrá myšlienka:

- Jediná osoba, ktorú v skutočnosti potrebujete mať radi, počúvať a tolerovať ju, ste vy.
- Nikto vás neopustí, nesklame ani vám neublíži.
- Každý z nás aj tak zomrie sám.

Dôvodom, prečo v tomto období svojho života uvažujem nad sologamiou, nie sú moje tajné sny o tom, že sa jedného dňa vydám za Polly (blee!), ale náhly a celkom nečakaný koniec nášho priateľstva, ktorý mi dal do života niekoľko dôležitých lekcií.

Lebo odkedy si pamätám, vždy to bolo Phoebe a Polly, Polly a Phoebe – podobné ako vajce vajcu.

Žiadna z nás nikdy neexistovala bez tej druhej – BFF odnepamäti!

A zrazu bim-bam, zazvoní Big Ben uprostred noci a Tristan Murphy, ktorý ani nevie jazdiť na bicykli, položí otázku, ktorá všetko zmení: Polly, chceš byť moja frajerka? A Polly ma z ničoho nič doslova vymaže z mozgu.

Nehnevám sa, že stratila hlavu, ale šťve ma, že ma to šťve, hoci som dobre vedela, že k tomu raz dôjde.

Vedela som to už vtedy, keď navrhla: „Poďme k rieke, dnes bude ohňostroj.“ V skutočnosti tým myslela: „Prosím ťa, Phoe-

be, nepôjdeš so mnou? Nechcem, aby si Tristan myslel, že ho pozývam na rande, aj keď to tak je, lebo s ním túžim byť sama a posunúť náš vzťah na vyššiu úroveň.“

Bleee!

Nemala som tam ísť.

Polly mi ani nezaželala šťastný nový rok.

Asi preto, že v tej chvíli ma vôbec nevnímala, lebo v okamihu, keď nad Temžou vybuchovali ohňostroje pripomínajúce meteorický roj, sa celou svojou bytosťou oddávala Tristanovým ústam.

Viete, ako to chodí vo filmoch, tie úžasné, sexi bozky (asi preto, že aj ľudia sú úžasní a sexi)? Nuž, Tristan vyzeral, akoby sa Polly chystal zožrať hlavu.

Vyslovene ma z nich napínalo.

Pozitívne bolo aspoň to, že keď som sa predrala na stanicu metra, milión ľudí natlačených na seba ako sardinky sa dívalo na opačnú stranu, čo znamenalo, že okrem vodiča som sa osem minút po polnoci viezla na linke District Line úplne sama.

Dozajtra som ešte u Kate, lebo mama je v práci, má poradu o kríze v Sýrii, a keď som prišla k nej, spýtala sa: „Čo sa stalo?“

Ja: Polly má frajera, takže ma už nepotrebuje.

Kate: Chystala som sa ťa vyzdvihnúť na stanici.

Ja: Prešla som sa.

Kate: Mala si mi zavolať.

Ja: A nezavolala som.

Kate: Zlá odpoveď.

Ja: Prepáč. A ešte raz prepáč.

Kate: Tak aspoň napíš Polly, že si už doma.

Ja: Jej je to jedno.

Kate: Napíš jej.

Ja: Idem spať.

Kate: Šťastný nový rok, Phoebe. Lúbim ťa. A napíš Polly.

Ani náhodou.

02.05 hod.

Polly mi práve volala z metra.

A že: „Ani som si nevšimla, že si odišla.“

A potom: Tristan toto, Tristan tamto, OMG, Tristan a ja sme takí šťastní.

A ja že: „Kto je tam? Dajte mi k telefónu Polly, prosím.“

Čo sa to s ľuďmi stane, keď sa zamilujú?

Akoby im zoskratoval mozog. Akoby dostali mozgovú porážku.

Toto bol najhorší nový rok za posledných pätnásť rokov.

Dokonca ešte horší ako minulý, keď mi Polly sedela na kolenách a potom si po niekoľkých pohárikoch jablkového likéru strašne prdla.

03.30 hod.

Vyhľadala som si viac informácií o sologamii, a hoci je to výborná myšlienka, ľudia, ktorí ju praktizujú, vyzerajú ako totálni idioti.

P. S.: Polly mi stále nezaželala šťastný nový rok.

P. P. S.: Keď človek dovŕši šesťnásť rokov, začne mu šibať. Polly bola do svojich novembrových narodenín úplne normálna.

P. P. P. S.: Prisahám, že keď budem mať šesťnásť, nestanem sa obeťou lásky... aj keby to malo byť to posledné, čo v živote spravím... alebo nespravím?

UTOROK 2. JANUÁRA

#STASTNYNOVYROKPOKRACUJE

Na svete žije sedem miliárd ľudí.

To je sedemtisíc miliónov. Tak prečo, ach, prečo si moja matka myslí, že musí pomáhať všade, kde sa udeje nejaká katastrofa?

Takto to u nás chodí:

Zemetrasenie
v Taliansku:

Prepáč, Phoebe, idem vyhrabávať
mnišky spod sutín.
(odloží ma u Kate)

Hurikán na Haiti:

Prepáč, Phoebe, idem pomáhať
tým, ktorých neodfúklo.
(odloží ma u Kate)

Cholera v Konžskej
democratickej
republike

Prepáč, Phoebe, idem rehydratovať
rozvojové krajiny.
(odloží ma u Kate)

Ebola v Afrike: Prepáč, Phoebe, vypukla choroba,
ktorá sa zrejme šíri vzduchom, a ja
tam jednoducho musím byť.
(odloží ma u Kate)

Tak hádajte, čo sa stalo, keď po mňa dnes ráno mama prišla ku Kate.

Uhádli ste.

Tušila som, čo bude nasledovať, len čo som nastúpila do auta, ale nepovedala som nič, lebo som si zaumienila, že: ak si myslíš, že ti to uľahčím, tak si na veľkom omyle.

Keď sme prišli domov, mama ma rozpačito požiadala: „Porozprávajme sa chvíľku, Phoebe.“

Ja: ...

Mama: Pozri, mám možnosť odísť na šesť mesiacov do Sýrie a vybudovať v utečeneckom tábore zdravotné stredisko.

Ja: ...

Mama: Viem, že šesť mesiacov je dlhý čas, ale sľubujem, že na tvoje narodeniny budem spať.

Ja: ...

Mama: Hovorila som o tom s Kate. Veľmi sa na teba teší.

Ja: ...

Mama: Phoebe, rozprávaj sa so mnou.

Ja: A o čom? Aj tak si sa už rozhodla, tak si choď. Čau.

Mama: Phoebe, ja... Ľudia v Sýrii potrebujú pomoc a... Som lekárka. Mojim poslaním je pomáhať.

Ja: Dokedy sa mám zbalit?
Mama: Zajtra odlietam do Ankary.
Ja: (odchádzam z obývačky) ...
Mama: Phoebe...
Ja: Čo? Povedala som, že je to v pohode, tak je to v pohode.
Mama: Mrzí ma to, Phoebe.

Mrzí? LOL!

Toto už máme dávno za sebou.

Keď niekomu poviem, že mama pracuje pre Médecins Internationaux, vždy zareagujú: „Fiha, to je úžasné – musíš byť na ňu hrdá.“ Ale nikto nepovie: „Musí to byť hrozné, keď ti mama odíde na celé MESIACE niekam, kde PADAJÚ BOMBY a UMIERAJÚ ĽUDIA.“

Nikoho nezaujíma, ako to znášam ja.

Vyrastala som v podstate bez mamy a bez otca, lebo otec je mŕtvy, čo je vlastne oveľa pochopiteľnejší dôvod, prečo tu nie je, než mamin konštantný spasiteľský komplex.

Na čo sú vám deti, keď s nimi nechcete tráviť čas?

Ničí to celú rodinu. Keď mama začala študovať na univerzite, stará mama a starý otec sa vrátili do Hongkongu, lebo: „Vždy tu budeme cudzincami, takže zbohom a Boh ochraňuj kráľovnú.“

Nikdy nebudem mať deti.

Najradšej by som zavolala Polly, ale po včerajšku sa s ňou nebavím.

Aj tak mi stále nepopriala šťastný nový rok.

ŠTREDA 3. JANUÁRA

#DOVIDENIANEDOVIDENIA

Ráno ma mama odviezla ku Kate.

V aute že: „Phoebe, viem, že je to zle načasované. Čakajú ťa skúšky GCSE a bude to veľmi stresujúce, takže ak chceš, zostanem. Prosím ťa, môžeš sa so mnou rozprávať?“

Ale ja že: „Nechcem, aby si zostala. Vlastne od nikoho nič nechcem.“ A predstierala som, že robím niečo dôležité na mobile.

U Kate som si odniesla veci do svojej izby (som jediný človek, ktorého poznám, čo má vlastnú izbu v dome svojej krstnej mamy) a zabuchla som za sebou dvere. S mamou som sa ani nerozlúčila, čo jej očividne neprekážalo, lebo ani raz:

- a) nezaklopala,
- b) nepokúsila sa vykpnúť dvere.

Mama je v prvom rade lekárka, až potom matka.

Vždy som to vedela.

Preto som sa s ňou už dávno prestala lúčiť.

ŠTVRTOK 4. JANUÁRA

#STREDISKOCHLPATYCH
MAZNACIKOV

Byť u Kate mi vôbec neprekáža, lebo pozitíva prevažujú nad negatívami.

Pozitíva bývania u Kate:

- Kate už, na rozdiel od mamy, pre Médecins Internationaux nepracuje, preto mi môže poskytovať stravu, bývanie a emocionálnu podporu,
- správa sa ku mne ako k spolubývajúcej, nie ako k päťročnému decku,
- keď pre niečo vypení, ani sa nedokážem uraziť, lebo vtedy plynule prechádza do škótciny a v podstate jej nerozumiem ani slovo.

Negatíva bývania u Kate:

- do školy musím chodiť autobusom,
- značkové mačky.

Ako je možné, že tie mačky poznám odjakživa, a predsa ich neviem rozoznať? Dokážem to len vtedy, keď sedia vedľa seba. Celkom ako dvojčatá Kayleigh a Melody z našej školy.

Značkové mačky mi tentoraz budú liezť na nervy viac než zvyčajne, pretože majú:

- obdobie ruje,
- prísne domáce väzenie (a idú sa z toho zblázniť), lebo Kate im dohodla párenie vo štvrti High Barnet, aby mali obe naraz značkové mačiatka.

A keďže mačky sú presvedčené, že moja izba je ich izbou, ustavične škriabu na dvere, aby sa dostali dnu, a mňaukajú, pretože im to nejde.

Toto miesto je ako ústav pre choromyselných, ktorému velí strelená Škótka.

- Mačka 1: *Mňau, mňau, fňuk, fňuk, škrab, škrab.*
- Kate: Mimi, Mimi, nechaj Phoebe na pokoji. Mimi, Mimi, dobré dievča. Kto je dobré dievča?
- Mačka 2: *Mňau, sss, škrab, fňuk.*
- Kate: Sassy, Sassy, pod' k mame. Dobré dievča, Sassy. Kto je dobré dievča?
- Mačka 1: (dostane záchvat zlosti a pováľa všetko, čo nie je prilepené k dlážke) ...
- Kate: Božičko, ty šaleni durak, takoj ce zavrem do klitky!
- Ja: ...

Mama si vždy robí žarty, že Kate skončí ako bláznivá stará dievka s mačkami, a pozrime sa – mimoriadne správy –, už sa tak stalo.

Veď kto iný by sa trepal cez polovicu Londýna, aby si tam jeho mačky zasúložili?

V High Barnete majú značkového kocúra (evidentne je to tiež peržan), ktorý bude obe značkové mačky celý víkend obrábať, a potom bude Kate predávať značkové mačiatka po 500 libier za kus.

Predstavte si, že ich bude osem. To je celých 4 000 libier.

Tento dom sa zmení na stredisko chlpatých maznáčikov.

A, FYI, desivé je, že tie dve sú matka a dcéra. Predstavte si sexuálne orgie s vašou matkou, z čoho vyplýva, že ak máte dieťa s priateľom svojej matky a aj vaša matka s ním má die-

ta, potom má vaše dieťa toho istého otca ako váš súrodenec.
Nie je to nechutné?

PIATOK 5. JANUÁRA

#RODINA

Mama poslala e-mail z Ankary a rozplýva sa v ňom, akých fantastických ľudí má v tíme, aké úžasné je byť obklopená takými skvelými kolegami. A naopak, aké majú oni šťastie, že môžu tráviť čas s mojou mamou. Možno by mi o tom jedného dňa mohli porozprávať.

Polly sa stále neozvala.

Takto dlho bez kontaktu sme ešte nikdy neboli. Možno by som mala preveriť, či ju Tristan Cyklista Murphy niekde nedrží proti jej vôli.

SOBOTA 6. JANUÁRA

#PEKELNYHORMONALNYKOKTEIL

Polly som stále nenapísala.

Rozmýšľala som, že ju zavolám do Starbucksu, ale potom mi napadlo, že by to mohlo byť ešte horšie, keby odpísala niečo ako: „Prepáč, Phoebe, ale do Starbucksu idem s Tristanom, lebo vieš, on je teraz môj priateľ, takže v mojom živote nie je nič dôležitejšie.“

16.00 hod.

Predstavte si toto.

Našla som Katine staré lekárske knihy. Zmenili mi život.

Ukázalo sa, že Polly sa stala obeťou chemickej pohromy v mozgu.

Nekontrolovateľná hladina fenyletylamínu u nej v zásade spôsobuje zmenu osobnosti. Kým jej v mozgu nezačali vriieť chemické látky, bola úplne normálna a takých ako Tristan nazývala pravým menom: šestnásťročný lúzer, čo ani nevie jazdiť na bicykli.

Lenže znenazdajky – *tresk, bum, rach!* Hormóny lásky vykypeli a teraz je to: „OMG, Tristan je taký sexi, Tristan je taký múdry, Tristan je všetko.“

Takže si myslím toto: pre Polly je už neskoro (nech jej veselosť, prenikavá myseľ a výnimočná osobnosť odpočívajú v pokoji), ja sa však nestanem obeťou tohto nešťastného stavu, lebo včas identifikujem ten chemický proces v mojom mozgu a adekvátne naň zareagujem.

NEDEĽA 7. JANUÁRA

#VYVRATENIEEVOLUCNEITEORIE

To, že Polly priťahuje Tristan Cyklista Murphy, nedáva z biologického hľadiska zmysel.

Podľa vedcov sa nám podvedome páčia ľudia, s ktorými môžeme mať kvalitné deti, čím sa obohatí genofond a ľudská rasa je tak silnejšia a lepšia.

Lenže Tristan nevie ani jazdiť na bicykli.

Nebolo by to také zlé/otázne/problematické, keby vedel povedzme pilotovať lietadlo. Ibaže nevie. Tak o čo tu ide?

Ako je možné, že mi Polly za celý týždeň ani raz nezavolala?

Možno už načisto prišla o mozog.

P. S.: Zajtra sa opäť začína škola, som si istá, že všetko sa vyjasní.

P. P. S.: Štve ma, že musím ísť autobusom, lebo to znamená vstať o hodinu skôr než zvyčajne.

Vďaka, mami.

PONDELOK 8. JANUÁRA

#NAVRATDOSKOLSKEHO
PEKLA

Klesla som tak hlboko, že som pri obede musela sedieť s Miriam Patelovou a jej päťolizačkami.

Videla, že obedujem sama, a tak ma pozvala k svojmu stolu, tvárila sa pri tom ako Ježiš servírujúci poslednú večeru, dobrotivá, s doširoka rozpaženými rukami.

Každý sa musel pretlačiť popri Polly a Tristanovi, ktorí sa bozkávali pred knižnicou.

Blee!

A teraz vážne, Pollin hormonálny mozgový kokteil je pravdepodobne úplne mimo, pretože Tristan je fakt nechutný. Na rozdiel od Polly.

Cestou na hodinu biológie som Polly povedala, že tie jej reči o Tristanovi mi už lezú na nervy, lebo za normálnych okolností by hovorila niečo ako: „Jediný dôvod, prečo si pamätám výraz chloroplast, je, že znie ako leukoplast, ibaže s ním nemá

nič spoločné.“ Namiesto toho celý deň omieľala iba: „Tristan si myslí, Tristan hovorí, Tristan chce...“

Ja: Dokážeš povedať aspoň jednu vetu bez toho, aby si spomenula jeho meno?

Polly: Ty to nechápeš, Phoebe. Tristan a ja sme zamilovaní.

Panebože.

UTOROK 9. JANUÁRA

#STROJCEKNAZUBY

Miriam Patelová má nový, neónovoruzový strojček na zuby, ktorý zbožňuje viac ako svoj život. Celý deň sa falošne usmieva na všetky strany, presne ako tí kreténi na Disney Channel, ktorí predstierajú, že majú dvanásť rokov, a v skutočnosti práve zmaturovali.

Miriam Patelová: Ach, ahoj, Phoebe.

Ja: Ach, ahoj, Miriam.

Miriam: Tak veľmi sa teším z Polly. Aj ty?

Ja: Som priam vo vytržení.

Miriam Patelová: (vyškiera sa, lebo ona je stelesnené zlo) ...

Ja: (vyškieram sa, lebo sa zadúšam od nenávisťi) ...

Myslím, že by som dokázala sledovať Polly a Tristana, ako sa obľizujú, a ješ' pritom sendvič, ibaže mám stále problém s dávivým reflexom.